

Panor. super Prima Secundi Decr.

actio. & p. s. fi. vers. sequitur, & ver. seq. Et scias q. hoc interdicto adipiscendū vtimur nos Canonistę, cum beneficiatus, seu institutus, vel electus & confirmatus, qui nunquam habuit possessionē, nec de facto habere potest, agit ad poss. nanciscendā, & de ipsius natura in beneficialibus dic, vt plene leg. & not. in ca. accedens, infra de accusa. Et hoc quo ad interdictum adipiscendū. † Secundum interdictum, seu iudicium possessorium datur pro recuperanda possessione, & istud est duplex. Nam pro rebus immobilibus vi ablati datur interdictum, vnde vi, quod alias dicitur possessorium recuperandę, quia agit ad recuperandā pos. quam vi perdidit, dicitur vnde vi, ex verbis edicti, q. in edicto pretorio forte erant ista verba, puta, si vi q. s. eictus est, illum restituā, & c. Pro rebus vero mobilibus datur interdictum, vi bo. raptō. Ego enim ago ad recuperandū rē, quam mihi rapuisti, vt l. i. §. illud, ff. de vi & vi ar. & Inst. vi bo. rap. in prin. & hoc tene mēti, licet gl. hic, & male dicat dari interdictum, quod vi, aut clam. Illud enim competit in alio casu, vt dicitur in c. itē cum q. s. infra tit. proximi. † Tertium^a iudiciū possessorium datur pro retinēda possessione, & istud etiā est duplex, quia pro rebus immobilibus, in quarum possessione quis molestatur, datur interdictum, vt possidetis: quia iudex debet decernere illū libere possidere, sicut possidebat, & possidet. Pro mobilibus vero datur interdictum vtrobi, i. apud quem, vt iudex decernat apud quē debeat esse possessio illius rei mobilis, de qua est contentio. Et de hoc interdicto retinēde vide gl. plene in c. licet, infra de pba. vide tex. Inst. de interd. §. retinēde, & sequenti, & hec sufficiant pro declaratione terminorū: de iure tñ cano. habemus interdictū recuperandę magis largum, vt in c. sepe, infra tit. proximi. & adhuc aliud magis largū, vt 3. q. i. c. reintegranda. dicam plene in d. c. sepe, & c. cum ad sedem, infra tit. proximi. & per hoc sit expedita gl. ista vsq; ad ver. si ergo aliquis. † Ibi gl. quarrit, q. supra visum est de interdictis, an & qñ inchoato petitorio possit intētari possessorium? & sic querit de intellectu ver. alius, quę videlicet sint illa possessoria, quę præcedere debent rei vendi. Et rñdet, q. intentato petitorio pōt quis redire ad possessorium recuperandę, vel adipiscendę, q. ibi nulla est contrarietas, cum petitorium cōpetat respectu domini, possessorium vero respectu possessionis, quā non hēt, sicut dicit glo. in casu econuerso, q. intentato possessorio, possit quis redire ad petitorium. Aduerte, q. hoc procedit, b quādo vult proponere possessorium accumulative, vt q. vtruncq; vult prosequi. Non enim obstant regulę accumulationū, de quibus dicit de reg. iur. c. nullus pluribus, lib. 6. & in l. edita, C. de eden. dixi in c. 2. de libel. obla. si aut vult proponere petitorium suspensiuē, i. suspēdendo possessorium, nō vř q. gl. bene dicat, q. hoc priuilegiū videtur tributum possessorio tantū, non aut petitorio, quod non est ita priuilegiatū saltē in hoc: vnde debent habere locum alię regulę, quibus cauetur, q. ex quo quis incepit vnā actionem intentare, dēt eam prosequi vsq; ad finē, vt in authē, qui semel, C. quomodo & quando iudex, & in c. causam, & quod ibi nō, de dolo & contumac. Et de hoc vide bo. glo. in clemē. vnica, eod. tit. in verbo, spoliantis: secus secundū glo. in interdicto, vt possidetis, vel vtrobi, quę dantur pro tuenda possessione. Illa enim non possunt proponi intentato prius petitorio propter contrarietate inde surgentē. Nam qui agit rei vindicatione, dicit aduersarium possidere, vt in c. examinata, supra de iud. sed agens vt poss. dicit se possiderē, & molestari per aduersarium: ergo eēt sibi contrarius, & per consequens non admittēdus, vt in c. solitudinem, de appel. Et ex his dat vnū intellectum ad ver. alius, vt procedat in interdictis, vt possid. & vtrobi. Nec ob. secundum glo. ff. de acquirē. possess. l. naturaliter. §. nihil commune, vbi dī, q. non negatur interdictum, vt possid. ei, qui cōpetat rem vindicare, quia pōt intelligi in illo, qui ignorabat se possidere: puta, quia pōt intelligi in locum alterius, vel fuit ignoranter quā sita possessio p. feruum; vel secundo potest intelligi, quando prius vult renunciare primę actioni antequam intenet secundam, & sic dantur duę sol. ad illud §. nihil commune. Tu vide latius per glo. & Bar. ibi. Et communiter dantur ibi quinque intellectus. Primus, q. ibi accumulauit possessorium retinēdę postquam succubuit in petitorio, & sic nulla contrarietas. Secundus intellectus, q. expresse renūciauit petitorio primo inchoato. Et an per talem renunciationem

respectu causę & litis dominium rei renunciatę acquiratur reo, vide nō. ibi per Bar. qui concludit, q. non, sed renūciatio refertur ad actionem sibi competentem, vt sic ei agenti postea petitorio obstat exceptio renūciationis, quod est notandum pro intellectu l. postquam liti, C. de pac. Tertius intellectus, quod renunciavit tacite agendo, & intentādo contrarium iudicium, arg. c. vt quis duas, de elect. lib. 6. Quartus intellectus, q. egit ratione possessionis postea adeptę. Quintus, q. accumulauit simul respectu diuersarum specierum possessionis, & hos intellectus eleganter ibi examinat Bart. Sed vltius hic non prosequor, q. esset legere illam legem. Dic ergo verificando intellectū glo. q. potest verfi. aliis, intelligi in interdicto, vt possid. quādo sic intentatur q. resultat contrarietas in agente, vt quia non possidens naturaliter, vel ciuilit, nec detinēs, agit rei vindicatione contra possidentem naturaliter, vel detinentem, postea vult agere vt possid. durante primo iudicio, cerre non admittitur p. p. contrarietatem. Sed vbi intentatur respectu diuersę speciei possessionis ita, q. euertaretur contrarietas, non procederet ista glo. quia tunc bene admitteretur accumulatio, vt in d. §. nihil cōmune. Ioā. And. hic ponit exemplum: Possidens naturaliter agit rei vend. contra possidentē ciuilit, quod pōt iuxta nō. p. glo. ff. de rei vend. super rubr. poterit accumulare interdictū, vt possid. respectu naturalis possessionis, in qua turbatur. Vel possidens ciuilit, agit rei vindicatione cōtra possidentē naturaliter, vel detinentē, poterit accumulare vt possid. respū ciuilit, in qua turbatur, his enim casibus & similibus nulla datur contrarietas, ideo possunt simul concurrere. Item in incorporalibus, in quibus etiam possessori datur actio. l. si forte, ff. si fer. ven. & not. in c. examinata, supra de iud. indistincte possunt accumulari petitorium & possessorium retinēde, vt puta negat quis alterius competere, & cum hoc agit, vt possid. ne turbetur in possess. seu quasi. Ex his habes declarationem & verificatum primū intellectum. Secundus intellectus ad ver. alius, assignatur per istam glo. vt procedat in istis interdictis, quę hnt mistam causam, i. poss. & propriet. in quibus necesse est docere de propriet. & poss. vt quando quis agit interdicto, de iti. actūq; pri. vel interdicto, quod datur de aqua ex castello ducenda, & est castellū receptaculum, in quo aqua coadunatur, & colligitur, quę postea per riuulos ducitur ad loca singularia. Habens enim ius sic per riuulos ducēdi, si impeditur, hēt illud interdictum, quod mistam habet causam & c. secundum gl. sed vide quod dixi in c. cum ecclesia, supra eod. Hic intellectus non placet glo. quia ista interdicta ex sui natura nō precedunt quātionem domini: immo simul agitur de possessione & de iure proprietatis. Item dic, q. dictum gl. non est verū in se, quia hæc duo interdicta non habent annexā causam proprietatis: immo sufficit probare de sola possessione, vt probatur in l. i. §. sed & si iure, ff. de aqua quoti. & estii, & idem Bar. & glin l. i. in prin. ff. de itin. act. priu. nisi ageret illo interdicto ex secundo capite, i. vt liceret iter rescire, vt l. 3. §. ait pretor, ff. eod. tit. & probatur in l. 3. §. quędam, ff. de interd. facit, quod dixi in d. c. cum ecclesia. Item ex alio non habet locum iste vers. alius, in istis duobus interdictis, quia nulla cōtrarietas resultat, si primo egit petitorio, nunc vult adducere possessorium. Tertius intellectus verific. aliis, est, vt intelligatur de interdictis, quę sunt quasi preparatoria ad rei vindicationem, vt est interdictum de tab. exhib. & de li. exhib. vt prius appareat quis possideat, & postea detur rei vendi. alteri, vt l. ordinarii, C. de rei vendi. & Bart. in d. §. nihil commune, in fi. recitat hanc gl. & eam reprobat, & bene, in quantum elicit, q. interdictum, de li. exhib. præcedit sui natura rei vendi. quia hoc interdictum habet annexam causam proprietatis, vt probatur in l. 2. §. quędam, ff. de interd. Sed in quantum glo. hic dicit de interdicto de tab. exhib. approbatur ibi per Bart. intantum enim debet præcedere petitorium, q. si prius super petitorio esset lis contest. non posset agi postea illo interdicto, de

ADDITIONES.

- a S E B. S A P. q. Tertium. Quando competat interdictum retinēdę, vide Alex. in cons. 4. per totum, in 2. vol. ubi etiam de interdicto recuperandę.
b Z A C H A R. q. Accumulative. Adde Bar. & omnes maxime Do. Alex. in l. naturaliter §. nih. l. commune, cum conco. ibi per eundem Do. Alex. signatis. ff. de acq. poss. & Pau. de Cast. cons. 287. incip. uidetur.